

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Ďurišovej a členiek JUDr. Aleny Prieceleovej a JUDr. Zdenky Kohútovej, v právnej veci navrhovateľky **Ing. K. Z.**, bytom H. M., 841 05 Bratislava, zastúpenej JUDr. Mgr. L. P., advokátom, K., 821 08 Bratislava, proti odporcovi **JUDr. A. T.**, M., 902 01 Pezinok, správcovi konkurznej podstaty úpadcu S. B. D. V., M., 821 08 Bratislava, IČO: X., zastúpenému JUDr. P. K., advokátom, V., 831 04 Bratislava, o vylúčenie nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. mája 2006 č. k. 16 Cbi 24/04-247, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. mája 2006 č. k. 16 Cbi 24/04-247 **potvrdzuje**.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke na účet advokáta 1933 Sk náhrady trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe a uložil odporcovi povinnosť vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľnosti – nebytový priestor č. X., ktorý sa nachádza v dome na K. ul. č. X. na I. nadzemnom podlaží o výmere X. m², na parcele č. X., druh stavby 707, popis

stavby rozostavná garáž, na parcele č. X., súpisné č. X., druh stavby 500, popis stavby K. na parcele č. X., súpisné č. X., druh stavby 500, popis K., na parcele č. X., súpisné č. X., druh stavby 500, popis stavby K. X. na parcele č. X., súpisné č. X., druh stavby 500, popis stavby M., podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu X., kat. územie Karlova Ves, zapísaný na Katastrálnom úrade v Bratislave, Správa katastra Bratislava IV, na LV č. X., a zaplatiť navrhovateľke na účet právneho zástupcu 65 609 Sk na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou nebytového priestoru č. X. v dome na K. ul. č. X. v Bratislave, vlastníctvo nadobudla na základe kúpnej zmluvy zo dňa 26.8.2003 a jeho vklad bol povolený Katastrálnym úradom v Bratislave, Správa katastra Bratislava IV, dňa 18.9.2003 pod č. V.. Napriek tejto skutočnosti odporca zaradil túto nehnuteľnosť do súpisu konkurznej podstaty úpadcu, čo odôvodňoval tým, že predchádzajúce prevody nehnuteľností od úpadcu ako pôvodného vlastníka sú neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi, pretože boli realizované s cieľom ukrátiť veriteľov. Súd v rámci dokazovania vykonal dopyt na príslušný katastrálny úrad a z predložených dokladov zistil, že navrhovateľka nadobudla vlastnícke právo kúpnu zmluvou od spoločnosti K., s.r.o. Bratislava, ktorý bol výlučným vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti a zaplatila dohodnutú kúpnu cenu. Navrhovateľka pri kúpe vychádzala z údajov o vlastníctve uvedených v katastri nehnuteľností, ktoré sú pre tretie osoby záväzné, teda je dobromyseľnou nadobúdateľkou. Súd sa nestotožnil s tvrdením odporcu, že predchádzajúce prevody predmetnej nehnuteľnosti sú neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, nakoľko k jednotlivým prevodom dochádzalo na základe kúpnych zmlúv, ktoré boli preskúmané v katastrálnom konaní a zodpovedali zákonným požiadavkám. Súd mal preto za preukázané, že žalobou uplatnený nárok je dôvodný. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a úspešnej navrhovateľke priznal ich náhradu v celkovej výške 65 609 Sk.

Proti tomuto rozsudku podal odporca odvolanie z dôvodu, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odporca na preukázanie tvrdenej neplatnosti série prevodov vlastníctva predmetnej nehnuteľnosti pôvodne patriacej úpadcovi navrhol vypočuť ako svedka R. M., čo súd napokon odmietol s odôvodnením, že jeho výsluch

nie je relevantný vo vzťahu k zmluve, ktorú uzavrela navrhovateľka. Odporca považuje za nesprávne, že súd sa vôbec nezaoberal celou schémou „vytunelovania“ nehnuteľného majetku úpadcu, ani otázkou platnosti predchádzajúcich prevodov nebytového priestoru, ale iba jeho posledným prevodom na navrhovateľku. Ak by spoločnosť K., s.r.o., nebola platne nadobudla vlastníctvo k tejto nehnuteľnosti, skutočnosť nadobudnutia vlastníctva od nevlastníka nemohla konvalidovať dobromyseľnosť navrhovateľky. Pokiaľ sa súd odvolával na hodnovernosť údajov zapísaných v katastri, nevzal do úvahy, že ide o vyvrátiteľnú právnu domnienku a nezaoberal sa námietkami odporcu, ktorými túto domnienku vyvracal. Odporca má za to, že súd mal ako prejudiciálnu otázku riešiť platnosť zmlúv, ktoré predchádzali prevodu nehnuteľnosti na navrhovateľku. Navrhol, aby odvolací súd buď sám vypočul svedka R. M., vyhodnotil dôkazy týkajúce sa prevodov spornej nehnuteľnosti a rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne, alebo, aby rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude zaviazaný doplniť dokazovanie.

Navrhovateľka sa na odvolanie písomne nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP na nariadenom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým vyhovel žalobe podanej podľa § 19 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a rozhodol o povinnosti odporcu v postavení správcu konkurznej podstaty vylúčiť špecifikovanú nehnuteľnosť zo súpisu podstaty, do ktorej ju správca zaradil napriek tomu, že ako jej výlučný vlastník je v katastri nehnuteľností zapísaná navrhovateľka.

Odporca podal po začatí odvolacieho konania návrh na jeho prerušenie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP z dôvodu podanej žaloby o určenie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti, ktorú podal ako žalobca proti navrhovateľke na Okresnom súde Bratislava IV dňa 29.10.2007. Vychádzal pritom z názoru, že vylučovacia žaloba je len žalobou procesnou, ktorá sa nezaobera hmotnoprávnymi podmienkami nadobudnutia vlastníctva a vychádza zo stavu vlastníckeho práva zapísaného v katastri nehnuteľností. Neskôr predložil odvolaciemu súdu rozhodnutie iného senátu najvyššieho súdu, v ktorom ako odvolací súd vyslovil právny názor, že

v konaní o vylúčenie veci z konkurznej podstaty musí súd ako prejudiciálnu otázku vyriešiť otázku vlastníctva.

Odvolačí súd návrhu odporcu na prerušenie odvolacieho konania do právoplatného skončenia konania vo veci určenia vlastníckeho práva nevyhovel, pretože má za to, že rozhodnutie o vylučovacej žalobe vychádza z vlastníckeho práva, preto otázkou vlastníctva sa súd zaoberá ako otázkou predbežnou.

Odporca vytýkal súdu prvého stupňa, že neúplne zistil skutkový stav, pretože nevypočul ako svedka R. M.. V priebehu odvolacieho konania odporca oznámil, že voči konateľovi spoločnosti A., s.r.o., Bratislava, R. M. bolo vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu, pretože menovaná spoločnosť nadobudla od úpadcu súbor jeho nehnuteľností v celkovej hodnote 34 898 922 Sk, za ktoré doteraz nezaplatila, napriek ich následným prevodom, čím boli poškodení veritelia úpadcu.

Odvolačí súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že pre zistenie skutkového stavu nebolo potrebné R. M. vypočuť ako svedka, keď navyše okolnosti, ku ktorým mal byť vypočutý, ani nie sú sporné. Rovnako nie je sporné, že navrhovateľka uzavrela kúpnu zmluvu so spoločnosťou K., s.r.o., Bratislava, ktorá bola v tom čase zapísaná v katastri nehnuteľností ako výlučný vlastník prevádzaných nehnuteľností a riadne zaplatila dohodnutú kúpnu cenu. Kataster povolil zápis vkladu, keďže zmluva spĺňa zákonné požiadavky pre takýto právny úkon. To napokon nenamietal ani odporca, ktorý svoju obranu zakladá na tom, že navrhovateľka nemohla nadobudnúť vlastnícke právo od nevlastníka, keďže predchádzajúce prevody považuje za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi. Vychádzajúc z uznesenia o vznesení obvinenia, dôvodom by mala byť skutočnosť, že ich prvý nadobúdateľ od úpadcu, spoločnosť A., s.r.o., za ktorú konal jej konateľ R. M., si nesplnila svoje záväzky voči S. V., čím mala D. spôsobiť škodu vo výške takmer 35 mil. Sk. Samotná skutočnosť nezaplatenia kúpnej ceny však nemá za následok neplatnosť kúpnej zmluvy pre rozpor s dobrými mravmi, jej zaplatenie je riadnou pohľadávkou zo zmluvného vzťahu, ktorú môže veriteľ (predávajúci) vymáhať. Žiadne iné skutočnosti na preukázanie svojho tvrdenia o neplatnosti kúpnej zmluvy pre rozpor s dobrými mravmi odvolateľ neuviedol.

Vzhľadom na uvedené, dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, preto ho podľa § 219 OSP potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov odvolacieho konania z titulu odmeny za jeden úkon právnej služby (účasť na pojednávaní) podľa § 11 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 19 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v celkovej výške 1 933 Sk (1465 Sk za jeden úkon + 19% DPH + paušálna náhrada 190 Sk). Priznanú náhradu je odporca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 7. mája 2008

JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: